

Такъя пространства отъ сушъ-тѣ ся наричать *террасы*.

6) 3) Планины (горы). Низскы-тѣ и возвышены равнины често служать за подножіе на разны

оттова и трупове-тѣ имъ ся украшаватъ съ неголѣмы сѫцы, и то само на върха. Всичко това имъ придава, притѣхнѣ-тѣ грамадность, нѣкакъвъ особенъ, намъ неизвѣстенъ, видъ, неприличенъ на вида на наши-тѣ голѣмы дрьвіе, напр. на дѣбла. На наши-тѣ дрьвіе высота-та, дебелина-та и кытка-та сѫ соразмѣрны; тамъ наопакы, всичко това е несоразмѣрно: тамъ трупъ-тѣ е дважъ подебель, трижъ и четырижъ повысокъ, нежели у наши-тѣ дрьвіе, а кытка-та е много помалка.—Ничто не може да ся сравни съ тежкото впечатлѣніе, което производѧтъ селvasы-тѣ на человѣка въ дѣждливо-то времія годишно. Влажность налияга на пѣтешественика отъ всѣкъ странѣ: въ шумака гѣста мѣгла и живы облаци отъ бѣрзы мушки; самы-тѣ дрьвіе ся видѣжть като прѣпѣлены отъ влажность; животны-тѣ ся безмолвно криятъ въ шумака. Не ся вижда ни птица, ни пеперуда, чуе ся само едно кряканіе отъ жабы. Още по-тежко и побезотрадно става, когато темнота-та ноощна покрые усамотенныя шумакъ: звѣзды не ся видѣжть, луна-та ся скрыва задъ облаци-тѣ, изъ шумака ся раздава вой отъ хыщны звѣрове, приличенъ на продължително стенаніе.—Още пострашно става, кога грѣми и ся свѣтка надъ дѣбственныя шумакъ. Прѣдъ приближеніе-то на бурѣ-тѣ, когато е долѣ още всичко спокойно, горѣ, на върхове-тѣ, ся раздава сильно, глухо бученіе. Свищеніе-то и выеніето на вѣтъра ся спуша отъ върха все понадоль, къмъ дѣно-то на шумака; чуяжть ся вече удары отъ сѫцы-тѣ на мощны-тѣ исполины; свѣткавица разрѣзва гѣстѣ-тѣ темнинѣ; стогласенъ екъ разноси отклика отъ грѣмежа по трѣпещащій шумакъ. Тысящелѣтии трупове, искржтены изъ коренъ отъ вѣтъра, падать съ трѣсъкъ на землѣ-тѣ и въ паданіе-то си ломъятъ сосѣдны-тѣ дрьвіе, или соворшенно искржшатъ и нихъ изъ землѣ-тѣ. Ужасно крищеніе отъ изуплашены звѣрове ся соединява съ дивыя